

13 OCT 2015

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 499/2015
27.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Ђорђевић Драгоша из Београда, улица Његошева број 45, кога заступа пуномоћник Ђорђе А. Мара, адвокат из Београда, улица Краља Милана број 10, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 7 Уип. 1/15 од 15.05.2015. године, са противном странком Министарство државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, у предмету формирања посебног бирачког списка цинцарске националне мањине, у нејавној седници већа одржаној дана 27.08.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца за накнаду трошкова.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије број 90-00-00090/2014-17 од 03.03.2015. године, донетог у извршењу пресуде Управног суда 7 Уип. 1/14 од 17.12.2014. године, којим је одбијен захтев тужиоца за образовање посебног бирачког списка за цинцарску националну мањину. Ставом II диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде закона и повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари, подносилац наводи да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба члана 33. Закона о управним споровима јер није одржана усмена јавна расправа иако је то тужилац изричито захтевао. Даље наводи да тужени орган у правни систем уводи целисходност као критеријум за остваривање права националне мањине који није предвиђен ни једним материјалним прописом а Управни суд својом пресудом то потврђује. Оваква дискриминација је у потпуној супротности са препоруком 1333 за арманску (цинцарску) културу и

језик Парламентарне скупштине Савета Европе, којом се јасно од Србије, њихове матичне земље, захтева да подржи Армане (Цинцаре) у остваривању права. Нејасно је како је Европа утврдила да је Србија матична земља цинцара, а Република Србија то негира, па чак сматра да Цинцари не могу да остваре ни статус националне мањине. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијано решење и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање. Истиче захтев за накнаду трошкова у износу од 60.000,00 динара са таксом по одлуци суда.

Противна странка, у одговору на захтев у свему остаје код разлога из образложења оспореног решења и предлаже да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде тужени орган је у поновном поступку, поступајући у свему према налозима из пресуде Управног суда 7 Уип. 1/14 од 17.12.2014. године донео правилно и на закону засновано решење јер не би било целисходно прихватити захтев за образовање посебног бирачког списка за националну заједницу чији је број према званичним подацима мањи од законом прописаног минимума броја грађана који тај захтев морају да подрже. Ово стога јер се према попису становништва, домаћинстава и станова у Републици Србији 2011. године 243 грађана изјаснило као Цинцари, због чега је правилно закључивање туженог, да не би било целисходно прихватити захтев за образовање посебног бирачког списка за националну заједницу чији је број према званичним подацима мањи од законом прописаног минимума броја грађана који тај захтев морају да подрже.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда донета без повреда правила поступка, уз правилну примену Закона о управним споровима. Ово стога јер је одредбама чл. 44-60. Закона о националним саветима националних мањина ("Службени гласник РС" 72/09, 20/14 и 55/14), уређено питање бирачких спискова. Посебан бирачки списак националне мањине образује министарство, на захтев за образовање посебног бирачког списка, који мора да подржи најмање 5% пунолетних припадника националне мањине према последњем попису становништва, с тим да њихов број не може да буде мањи од 300. како је према званичним подацима пописа становништва утврђено да су се 243 грађана изјаснили као Цинцари, а најмање 300 пунолетних припадника цинцарске националне мањине мора подржати захтев, сагласно члану 44. став 1. наведеног закона, то су неосновани наводи захтева да је целисходност критеријум на основу кога је оспореним решењем одбијен захтев тужиоца.

Неосновани су наводи захтева којима се указује да је побијана пресуда донета супротно члану 33. Закона о управним споровима јер је обавезно требало одржати усмену расправу, обзиром да се у конкретном случају не ради у

управном поступку са две или више странака у којима се обавезно одржава расправа.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку, који се сагласно члану 74. Закона о управним споровима сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 27.08.2015. године, Узп 499/2015

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Олга Ђуричић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан